

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΙΩΡΓΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ ΓΙΑ ΤΟ ΘΕΜΑ ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΗΣ ΠΕΙΡΑΤΕΙΑΣ

-Αν είναι (και πρέπει να είναι) δημόσιο αγαθό η ελεύθερη επικοινωνία ιδεών στο Διαδίκτυο, είναι ηθικά απαράδεκτο αυτή να θεμελιώνεται σε παραβίαση θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων άλλης κλίμακας: Ένα από αυτά είναι το (αυτονόητο σε μια θεσμισμένη κοινωνία) δικαίωμα του Δημιουργού (Πνευματικών προϊόντων) να αποφασίζει ως προς τη δευτερογενή χρήση των έργων του, αμειβόμενος γι' αυτή την εκμετάλλευση (από τρίτους) των δημιουργημάτων του. (Στον νομικό πολιτισμό των σημερινών κοινωνιών δεν είναι δυνατόν να απολαμβάνει κανείς ΟΠΟΙΟΔΗΠΟΤΕ δικαίωμα που εδράζεται σε παράνομη κι ανήθικη εκμετάλλευση δικαιώματος μιας άλλης κοινωνικής ομάδας).

-Αν ο «μαξιμαλισμός» δικαιωμάτων που προβάλλουν οι καταναλωτές (ελευθερία πρόσβασης και χρήσης, «κοινοκτημοσύνη» της Τέχνης, καμμία οφειλή πληρωμής δικαιωμάτων χρήσης Πνευματικών προϊόντων στο Διαδίκτυο) γίνει δεκτός από τις σύγχρονες κοινωνίες, αυτό θα σημαίνει την ηθική υποβάθμιση του Πνευματικού Δημιουργού σ' ένα είδος amateur των τεχνών: Θα εργάζεται και θα επιβιώνει από μια άλλη (άσχετη με την Τέχνη του ασχολία) και θα «προσφέρει» τον Πνευματικό του μόχθο δωρεάν! Κι επιτέλους, αν αυτή είναι η πρόθεση των κοινωνιών που χρησιμοποιούν το Διαδίκτυο, γιατί να μην ζητούν με ανάλογη ένταση δωρεάν ...τραπεζικές υπηρεσίες, δωρεάν υλικά αντικείμενα, βιβλία, ρούχα κλπ. Είναι αστείο να ζητούμε από τους Καλλιτέχνες μονομερώς...μαρξιστικές συμπεριφορές ενώ ο υπόλοιπος κοινωνικός ιστός ζει και δρα σε συνθήκες ακραιφνούς (και ανηλεούς) καπιταλισμού, επιχειρώντας να αποκομίσει κέρδη από οποιαδήποτε χρήση ιδιοκτησιακών δικαιωμάτων (πρόσφατο παράδειγμα τα πανάκριβα...διόδια στους εθνικούς δρόμους της χώρας. Άραγε δεν οφείλει να είναι δημόσιο αγαθό η ελεύθερη διακίνηση προσώπων και προϊόντων;).

-Από την άλλη, κανείς Καλλιτέχνης δεν επιθυμεί να μετατραπεί το Διαδίκτυο σ' ένα τοπίο Οργουελικό κι ο ίδιος στον Μεγάλο Αδελφό που θα κατασκοπεύει και θα διώκει ποινικά κάθε μη σύννομη χρήση των προϊόντων της Διανοίας. Αυτή η νοοτροπία ανήκει σε παλιότερες, παρωχημένες εποχές κι αντιλήψεις. Ο Καλλιτέχνης επιθυμεί να επικοινωνεί-όχι όμως σε βάρος της αξιοπρέπειας του, όχι με ηθική και οικονομική του επιβάρυνση και ζημία. Καιρός είναι να αντιληφθούν οι καταναλωτές πως , εφόσον πληρώνουν για να αγοράσουν μια σειρά προϊόντων (από καρφίτσες μέχρι κατοικίες), αυτονόητο είναι πως οφείλουν αντίστοιχη πληρωμή για τα πνευματικά προϊόντα.

-Το επιχείρημα πως στο Διαδίκτυο γίνεται απλά ανταλλαγή πνευματικών προϊόντων μεταξύ κλειστών «σωματειακού τύπου» ενώσεων καταναλωτών (member clubs) είναι εξαιρετικά διαβλητό. Ο Δημιουργός έχει δώσει συναίνεση και άδεια απολαυής (κι έχει αμειφθεί γι' αυτό) του προϊόντος του από τον καταναλωτή για μια συγκεκριμένη κι όχι οποιαδήποτε (γενική) εκμετάλλευση του -ας σημειωθεί εδώ πως στην συντριπτική πλειοψηφία οι χρήστες του Διαδικτύου έρχονται για πρώτη φορά σε επαφή με το Πνευματικό προϊόν που «κατεβάζουν», δεν έχουν πληρώσει καθόλου δικαιώματα (ούτε έστω πρωταρχικής εμπορικής αγοράς του) και προσβάλλουν βάνουσα τον Δημιουργό του, τον οποίο με απλά λόγια ΚΑΤΑΚΛΕΒΟΥΝ. Και είναι εξαιρετικά ανήθικο κι απαράδεκτο, μια κλοπή τέτοιας κλίμακας να βαφτίζεται «ελεύθερη επικοινωνία ιδεών» και «δημοκρατική δράση του Διαδικτύου».

-Τα πνευματικά προϊόντα προστατεύονται έτσι κι αλλιώς για περιορισμένο χρονικό διάστημα (πενήντα ή εβδομήντα χρόνια) επειδή η ιδέα πως αποτελούν δημόσια περιουσία και κτήμα όλης της ανθρωπότητας έχει μακρά προϊστορία και αποτελεί συνειδητοποιημένη και ορθή επιλογή των οργανωμένων κοινωνιών. Η νομοθετική

σκέψη υπαγορεύει την πληρωμή δικαιωμάτων όσο βρίσκεται στη ζωή ο Δημιουργός και κάποιος πρώτος κατιών (απόγονος και κληρονόμος του) πρώτης γενιάς. Μετά από αυτή την περίοδο τα έργα της Διανοίας δεν επιβαρύνονται από δικαιώματα και είναι ελεύθερα σε πρόσβαση από τον καθένα. Είναι λοιπόν υποκριτική και άδικη η επίθεση στο αυτονόητο δικαίωμα του εν ζωή Δημιουργού, ΤΗΝ ΑΞΙΩΣΗ ΤΟΥ ΝΑ ΑΜΟΙΒΕΤΑΙ ΚΑΙ ΝΑ ΕΠΙΒΙΩΝΕΙ ΑΠΟ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ, έχοντας το ηθικό δικαίωμα να επιτρέψει ή να απαγορεύει τις χρήσεις του έργου του αυτού, κατά την ελεύθερη κι αβίαστη βούληση του. Η παραβίαση αυτού του δικαιώματος του Δημιουργού συνιστά βαθιά προσβολή για τις αξίες και τις παραδόσεις του πολιτισμένου κόσμου. Εξάλλου όσο νεώτερος ηλικιακά ο Δημιουργός, τόσο οδυνηρότερη η Πνευματική πειρατεία σε βάρος του, αφού του στερεί το κρίσιμο κίνητρο εξειδίκευσης στην τέχνη του και την δυνατότητα να επιβιώσει από αυτήν. Το αποτέλεσμα μιας τέτοιας πρακτικής θα είναι η σταδιακή αποθάρρυνση ενασχόλησης των νέων ανθρώπων με την Δημιουργία ως στάση ζωής κι «επαγγελματική» προσδοκία.

- -Αφού η μουσική έχει επιλεγεί από την ανθρωπότητα ως η πλέον λαϊκή, αγαπητή, πολυχρηστική μορφή τέχνης κι αφού αργά αλλά σταθερά οι κοινωνίες έχουν αρχίσει να κατανοούν την σημασία της χρήσης της σε κάθε εκδήλωση του ανθρώπινου πολιτισμού -αφού, από την άλλη οι καλλιτέχνες πρέπει απερίσπαστοι και με αξιοπρέπεια να μπορούν να παράγουν μουσική και να επιβιώνουν από την παραγωγή της κι αφού όλοι συνολικά στο διαδίκτυο αλλά και στην αληθινή ζωή έχουν να ωφεληθούν από αυτό, ΔΕΝ ΜΕΝΕΙ ΠΑΡΑ Η ΑΝΑΚΗΡΥΞΗ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΣΕ ΔΗΜΟΣΙΟ ΑΓΑΘΟ , ΑΜΟΙΒΟΜΕΝΟ ΑΠΟ ΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ. Πολύ ενδεικτικά αναφέρω το τέλος για την ΕΡΤ που πληρώνεται μέσω ΔΕΗ. Θα μπορούσε ο νομοθέτης να ορίσει την πληρωμή ενός πολύ μικρού ποσού στους λογαριασμούς των παρόχων υπηρεσιών Internet (πχ Otenet, Forthnet κλπ) που να συγκεντρώνεται και να αποδίδεται υπέρ των δικαιωμάτων των Δημιουργών κι εκείνοι να επιτρέπουν την ελεύθερη χρήση των Πνευματικών τους προϊόντων στο Διαδίκτυο. Οι ειδικοί όροι και οι αναλυτικές λεπτομέρειες πραγμάτωσης αυτής της ιδέας θα συζητηθούν από τους ενδιαφερόμενους και τους κοινωνικούς εταίρους αναλυτικά και διεξοδικά.

Σημασία έχει η κατ' αρχήν υιοθέτηση των πεποιθήσεων

- **ΠΩΣ ΤΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΑΠΟΤΕΛΟΥΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΤΟΥ ΚΑΘΕΝΟΣ ΜΑΣ.**
- **ΠΩΣ Η ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΟΥΣ ΣΑΝ ΔΗΜΟΣΙΟ ΑΓΑΘΟ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟΔΡΟΜΟΣ**
- **ΠΩΣ ΓΙΑ ΝΑ ΥΠΑΡΞΟΥΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ, ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΕΠΙΒΙΩΝΟΥΝ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΣ ΚΙ ΑΠΕΡΙΣΠΑΣΤΟΙ ΟΣΟ ΚΑΙ ΝΑ ΔΡΟΥΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΚΑΙ ΗΘΙΚΑ ΣΕΒΑΣΤΟΙ ΟΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΙ ΤΟΥΣ.**
- **ΠΩΣ ΚΑΝΕΝΑ ΕΜΠΟΡΙΚΟ ΤΕΧΝΑΣΜΑ ΚΙ ΑΞΙΩΜΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΝΩΤΕΡΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΗΘΙΚΗ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ ΜΙΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΑΠΕΝΑΝΤΙ**
- **Σ' ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΛΑΜΠΡΟΤΕΡΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ: ΤΗΝ ΤΕΧΝΗ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ.**

Γιώργος Ανδρέου